

MERIMIESTATUOINTI

Joonathan

Humalainen ei ole koskaan selvän väärä!

Tämä tapahtui vuosien 1964–65 kieppeillä, tapaus tuntuu vieläkin, vuosikymmeniä myöhemmin ikävältä. Moista ei soisi kenellekkään, eikä varsinkaan tarinan päähenkilölle jota kutsun tässä ”Osmoksi”. Nimi no muutettu vaikka tapahtumasta on jo yli neljä vuosikymmentä. Tapaus sattui eräässä vanhassa höyrylaivassa jossa olimme veljeni kanssa. Olimme olleet aikaisemmin muutamassa laivassa, mutta tämä oli ensimmäinen missä olimme yhdessä. Olimme vielä nuoria ja meillä oli messikallen ja salonkivillen jobit. Osmo oli kone II ja meihin nähden jo ikäihminen, veikkaanpa näin vuosien jälkeen että hän oli noihin aikoihin viidenkymppin tienoilla. Hänellä oli vaimo ja kaksi aikuista poikaa. Olimme samasta kaupungista kotoisin, tämä lähensi meitä sen seikan kanssa, että hyttimme olivat vierekkäin samalla kongilla. Osmo oli hyvin lupsakka ja hän oli meille ikään kuin isähahmona laivassa.

Tapaus sai alkunsa Velsenissä Hollannissa. Paikkahan on pieni ja yleinen tapa oli, että kun haluttiin irrotella kunnolla, sieltä hypättiin taksiin tai junaan ja ajettiin Amsterdamiin. Olimme jo päivällä sopineet Osmon kanssa, että lähtisimme porukalla Amsterdamiin. Niinpä sitten töiden loputtua menimme junalla Amsterdamiin. Tarkoitus oli käydä muuallakin kuin vain kapakoissa ja Osmolla olikin selvästi halu opastaa meille muutakin kuin vain perinteistä merimieselämää kapakoineen. Olimme jo junaa odotellessa Velsenissä ottaneet muutaman oluen ja saman teimme Amsterdamiin saavuttuamme. Varmaan alkukaljojen jälkeen Osmo halusi viedä meidät vähän hienompaan ravintolaan syömään. Semmoinen löytyi sieltä aivan aseman läheltä. Pian istuimme siistissä paikassa valkoisella liinalla varustetun pöydän ääressä selaillen ruokalistaa. Tarjoilijamme

TATUOINTI RINTAAN...

oli iältään hiukan Osmoa nuorempi, hyvin herttainen ”täti” meidän nuorten silmissä. Siinä tilailtuamme syömiset ja juomiset Osmo hiukan ihastui tähän tarjoilijaamme. Saattoi siinä olla voimistuvalla humalallakin osuutensa, olimme kuitenkin jo jokusen oluen ja paukun ottaneet. Isähahmomme ihastus tarjoilijaamme oli kuitenkin viatonta ja lähinnä vain flirttailua. Näin syömisemme jatkui, humalaan siellä kuitenkin tulimme vaikka vain syömään olimme menneet.

Ilta oli jo pitkällä kun suuntasimme syvemmälle kujille ja siinä aivan Texelin lähellä näimme ikkunassa tatuointien kuvia ja ovi oli kutsuvasti auki Tattoo Peterin studioon. Menimme sisään sillä halusimme katsoa kuinka tatuointi oikein tapahtui. Pian olimme veljeni kanssa vuorollamme pukilla ja käsivarsiimme tuli tatuoinnit. Myös Osmo oli siinä odotellessaan huomannut haluavansa tatuoinnin. Seinällä olevassa mallikuvassa naisen nimi oli laitettu rintaan kaarelle, tämän Osmokin halusi. Mutta ongelmaksi tuli, että mikä nimi. Sitä miettiessämme Osmo kysyi, että eikö se äskeinen tarjoilijamme ollut Jenny nimeltään ja me vahvistimme että oli. Näin Osmo sai Jennyn rintaansa, ja vielä kolmen sentin korkuisilla kirjaimilla. Eipä meillä kenelläkään silloin käynyt mielessä, että mitä tästä jälkeenpäin seuraisi. Asiaa ruvettiin puimaan vasta seuraavina päivinä ja hartaasti sekä usealta kantilta. Tapahtumaahan ei saanut tekemättömäksi, ei sitten millään. Otimme Hollannista paskalastin kotikaupunkiimme ja matka oli Osmolle vaikea, miten vaimo suhtautuu...

Miltähän se sitten tuntui Osmon vaimosta kun sai miehensä kotiin ja tuomisena oli vieraan naisen nimi rinnassa. Osmo yritti selitellä vaimolleen tapahtunutta ja otti myöhemmin minuun yhteyttä pyytäen käymään kotonaan todistamassa tapahtuman viattomuus. Selitys ei kuitenkaan auttanut vaan heille tuli avioero.

Olisitko itse kestänyt jos olisit ollut vaimon roolissa? Olisitko kestänyt jos vaimosi olisi tullut reissuiltaan ja hänen tissien välissä lukisi jonkun miehen nimi?

Tässä tapauksessa asiaan ei liittynyt mitään muuta kuin humalaisen ajattele mattmuuta joka tuli maksamaan paljon, Osmon yli kahdenkymmenen vuoden avioliitto loppui. Vaimo ei päässyt tapahtuman yli ja meitä hän ei uskonut vaan katsoi tulleensa petetyksi. Hän teki ratkaisunsa joka meistä tuntui tosi pahalta sillä Osmo oli oikeasti kunnollinen ja esimerkillinen mies.

Terveisin

Joonathan